

РЕШЕНИЕ

№ 1257

гр. Варна, 20.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Жана Ив. Маркова

Членове: Тони Кръстев
Десислава Г. Жекова

при участието на секретаря Жасмина Ив. Райкова
като разгледа докладваното от Тони Кръстев Въззивно гражданско дело № 20223100501176 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба подадена от „Трафик Холдинг“ ЕООД и „Зебра“ ООД срещу Решение № 260009/07.01.2022 г., постановено по гр.д. № 2727/2020 г. на РС – Варна, в частите, с които са уважени осъдителните иски на „Дженерали Застраховане“ АД срещу Община Варна, както и обратните иски на Община Варна срещу „Трафик Холдинг“ ЕООД и „Зебра“ ООД. По иска на „Дженерали Застраховане“ АД срещу Община Варна се въвеждат оплаквания за извършени процесуални нарушения, изразяващи се в необсъждане на всички събрани по делото доказателства, което довело и до неправилни правни изводи относно причините за катастрофата. По обратния иск на Община Варна срещу „Трафик Холдинг“ ООД и „Зебра“ ООД се оспорва извода на съда, че ПТП е станало в поддържан от „Трафик Холдинг“ ООД и „Зебра“ ООД участък.

Срещу решението на ВРС е подадена въззивна жалба и от „Дженерали Застраховане“ АД в частите, с които са отхвърлени главните иски. Инвокирано е оплакване за неправилно изчислен от съда давностен срок. Поддържа се, че петгодишният давностен срок изтича на 23.02.2020 г. – неприсъствен ден /неделя/, следователно вземането се погасява в края на деня на 24.02.2020 г., на която дата е предявен искът.

В открито съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателите

„Трафик Холдинг“ ЕООД и „Зебра“ ООД акцентира върху обстоятелството, че залеждането на пътния участък не се е дължало на лошото време, а на авария на ВиК Варна и именно това дружество е отговорно за състоянието на пътя на мястото на произшествието, а не Община Варна, респ. фирмите, на които е възложено да извършват зимно поддържане и почистване. По обратните искиве поддържа довода, че ответниците не са имали договорно задължение за поддържане на проблемния участък от пътя, евентуално, нямат задължение да следят за ВиК аварии и да взимат мерки.

Въззивните жалби са процесуално допустими.

Съгласно чл. 269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част. По останалите въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата.

Първоинстанционното решение е постановено от надлежен съдебен състав, в рамките на предоставената му правораздавателна компетентност, поради което е валидно. Същото е и допустимо в обжалваните части, поради което въззивният съд дължи произнасяне по съществото на спора в рамките на посоченото в жалбите.

Предмет на първоинстанционното производство са главни искиве предявени от „Дженерали застраховане“ АД срещу Община Варна за осъждане на ответника да заплати: (1) сумата от 19 361,73 лв., представляваща изплатено застрахователно обезщетение в полза на „Агроспектър“ ООД, по силата на договори за имуществени застраховки „Бизнес Каско“, съответно за влекач „*****“ с ДКН ***** и за полуремарке „Шмитц СКИ 24“ с ДКН *****; поради осъществено на 30.12.2014г. в гр. Варна ПТП, ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба, в т.ч. 15,00 лв., разноски за определяне на застрахователното обезщетение; (2) сумата от 5895,00 лв. – мораторна лихва върху главницата за периода от 24.02.2017 г. до датата на подаване на исковата молба. Според твърденията на ищеца причините за ПТП са както действията на водача на товарната композиция, така и непочистването на процесния пътен участък от образувалия се на него лед, неопясчаването и необозначаването му, като опасен такъв. Доколкото произшествието е настъпило на общински път, главните искиве са насочени срещу Община Варна, която съгласно чл. 19 от Закона за пътищата отговаря за поддържането на пътищата. Като е приел наличието на съпричиняване от страна на общината ищецът е предявил претенция за главница в размер на 1/2 от заплатената сума на застрахования.

В отговора на исковата молба, подаден от Община Варна, бланкетно, без излагане на конкретни фактически твърдения, се оспорват съдържанието на протокола за ПТП и механизма на настъпване на щетите. Твърди се, че вина за ПТП има единствено водачът. Оспорва се и размерът на изплатеното обезщетение.

В отговора на привлечените като трети лица – помагачи на страната на ответника „Зебра“ ООД и „Трафик Холдинг“ ЕООД е направено възражение за изтекла погасителна давност по двата иска. Твърди се, че вина за ПТП има единствено водачът. Бланкетно се оспорва съдържанието на протокола за ПТП. Оспорват се твърденията за непочистен пътен

участък. Оспорват се размера на иска и твърдяното съотношение на съпричиняване.

Предявени са и обратни иски (ОИ) от Община Варна срещу „Зебра“ ООД, „Трафик Холдинг“ ЕООД и „Истър – Инженеринг“ ООД – съдружници в гражданско дружество, наречено „Зебра Варна“, за осъждане на ответниците да заплатят на общината сумата, за която последната, евентуално, бъде осъдена да заплати по първоначалните иски, пропорционално на дяловото участие на всяко от дружествата в гражданското дружество. ОИ се основават на твърдения за неизпълнение от ответниците в качеството им на изпълнител на задължения по сключен на 21.08.2012г. с общината, като възложител, договор за поддържане, ремонт, както и редица други дейности свързани с пътната мрежа в т.ч. зимно поддържане и снегочистване, на общинската улична мрежа в р-н „Аспарухово“, при срок на действие на договора до 31.03.2016г.

В отговора на ОИ, подаден от ответниците Зебра“ ООД и „Трафик Холдинг“ ЕООД се заявяват същите възражения и оспорвания като в отговора на първоначалните иски. Не се оспорва сключването и валидността на договора от 21.08.2012 г. Твърди се, че ПТП не е настъпило в участък от пътя, попадащ в обхвата на договора, евентуално, че процесният участък не попада сред улиците за приоритетно зимно почистване. Твърди се, че на 29.12.2014 г. ответниците са получили възлагателно писмо от община Варна и са извършили почистване.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Съгласно застрахователни полици от 11.06.2014 г. и от 10.06.2014г. „Дженерали застраховане“ АД е предоставило застрахователно покритие по договори за застраховка „Бизнес каско“ за товарен влекач с рег. номер *****, марка „*****“ и за контейнеровоз ремарке, модел „Шмитц Каргобул“, с рег. номер *****, като собственик на двете превозни средства е „Агроспектър“ ООД.

На 30.12.2014г. в гр. Варна, под „Аспарухов мост“, по пътя за бензиностанция „Петрол“, е настъпило ПТП, при което са били увредени товарен влекач с рег. номер *****, марка „*****“ и закаченото за него ремарке с рег. номер *****. Шофьорът на влекача, поради движение с несъобразена с пътните условия скорост, при навлизане в ляв завой е загубил управление и е предизвикал ПТП, при което композицията се е обърнала. ПТП е настъпило на залебен участък, който се е образувал от течаща на пътя вода. Този механизъм на настъпилото ПТП се установява от съставения от органите на МВР протокол за ПТП от 30.12.2014 г., писмените обяснения и свидетелските показания на водача на влекача Станко Станков.

След извършена експертна оценка на вредите по превозните средства, „Дженерали застраховане“ АД е заплатило на застрахованото лице „Агроспектър“ ООД на 04.05.2015г. сумата от 16 680,90 лв. и на 25.06.2015 г. сумата от 1 680,00 лв. или общо 18 360,90 лв. за щетите по влекач „*****“, както и на 23.02.2015 г. сумата от 20 332,55 лв. за щетите по

контейнеровоз ремарке „Шмитц Каргобул“, като последните са квалифицирани като тотална щета.

На 21.08.2012 г. между Община Варна като възложител и съдружниците в дружество по ЗЗД „Зебра Варна“ като изпълнител е сключен Договор за изпълнение на поддържане, текущ ремонт, строителство, благоустрояване, основен ремонт, реконструкция, рехабилитация и изготвяне на инвестиционни проекти на общинската пътна и улична мрежа, пътни съоръжения, участъци от републиканските пътища, междублокови пространства, паркове и алеи, спортни обекти, спортни площадки и зимно поддържане на общинската пътна и улична мрежа, пътни съоръжения, участъци от републиканските пътища за нуждите на Община Варна на територията на район „Аспарухово“ и Кметства „Звездица“ и „Константиново“. Срокът на изпълнение на възложените дейности е до 31.03.2016 г. В гражданското дружество участват „Зебра“ ООД, „Истър – инженеринг“ ООД и „Трафикконсулт БГ“ ЕООД. Съгласно чл. 2, ал. 2 от договора зимното поддържане включва отстраняване на уплътнени снежно-ледени пластове и обезопасяване на пътищата против хлъзгане. Съгласно чл. 3, ал. 1 мястото на изпълнение на договора включва целия район „Аспарухово“, а, видно от ал. 2, както и от Приложение № 1.5 към договора, пътят под Аспарухов мост през железен мост на стар канал до петролна база на „Нафтекс“ е включен като приоритетен.

С три броя възлагателни писма от Община Варна до ДЗЗД „Зебра Варна“ във връзка с очаквано влошаване на метеорологичната обстановка на дружеството е възложено от 17:00 ч. на 29.12.2014 г. до 09:00 ч. на 05.01.2015 г. да започне дежурство по изпълнение на договора за поддръжка на общинската пътна и улична мрежа. Начинът на възлагане чрез възлагателни писма е изрично уговорен в чл. 8, ал. 3 - 6 от договора, в т.ч. започване и спиране на дейности по зимно поддържане – ал. 6.

Ответниците по обратния иск са представили справка за извършените от тях дейности по поддръжка на пътната инфраструктура за 30.12.2014г., от която се установява, че район „Аспарухов мост – север“, в който е настъпило процесното ПТП, е бил обходен и снегочистен, но не е бил лугиран, опясъчен, обработен с разсол или други материали.

Съдът кредитира приетото по делото заключение на вещо лице по допусната САТЕ, според което стойността на щетите, нанесени на влекач „ДАФ ФТ ЦФ 85“ към датата на застрахователното събитие е в размер на 22 033,08 лв. Стойността за възстановяване на полуремарке „Шмитц СКИ 23“ е 75 600,00 лв. Средната пазарна цена на аналогично ППС към 30.12.2014г. е 43 500,00 лв., поради което е налице тотална щета. Експертизата обосновано е приела, че скоростта на движение на товарния автомобил преди произшествието и в момента на загубата на страничната устойчивост е била до 50 км.ч.

Не е спорно, че пътният участък, на който е станало процесното ПТП, е част от пътната мрежа на Община Варна в р-н „Аспарухово“. Установено е по делото, че на 30.12.2014 г. след 0:00 ч. и през цялото денонощие температурата на въздуха е била отрицателна – от -5,4 до -2,6 °С, а състоянието на естествената земна повърхност е било замръзнало.

От показанията на свидетеля С.Т.С., водач на процесното МПС и участник в ПТП, се установява, че състоянието на пътното платно е било заледено. Участъкът не е бил почистен и опясъчен, имало е теч на вода.

Производството по главните иски е с правно основание чл. 213, ал.1 от КЗ (отм.) вр. § 22 от КЗ.

Съгласно разпоредбата на 213, ал.1, изр. първо от КЗ (отм.), с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата – до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски за неговото определяне.

Фактическият състав на правото на суброгация на застрахователя включва: извършен деликт, в т.ч. в хипотезата на чл. 49 от ЗЗД, при която отговорност носи и възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди (Решение № 152 от 2.02.2011 г. на ВКС по т. д. № 51/2010 г., I т. о., ТК); застрахователят да е платил обезщетение на увреденото лице като отговорността на делинквента, респ. възложителя, е ограничена до размера на действително причинените вреди.

Доколкото отговорността на застрахователя към увреденото лице е функционално обусловена от отговорността на делинквента, последният при спор може да предяви пред застрахователя всички възражения, които има спрямо увреденото лице.

Съдът намира за неоснователни оплакванията в жалбата на подпомагащите страни срещу решението по главните иски относно липсата на пасивна материалноправна легитимация на ответника Община Варна. Вината на водача на товарната композиция за настъпване на произшествието не е спорна между страните, но не може да се приеме, че единствено той с поведението си е станал причина за настъпване на вредите. Съгласно чл. 19 от Закона за пътищата кметът на общината е отговорен за поддържането на пътищата, които не са част от републиканската пътна мрежа и не са частни. Не е спорно, че произшествието е настъпило на общински път, за поддържането, почистването и обезопасяването на който в случая отговаря Община Варна. Обстоятелството, че заледяването на пътния участък е в резултат от теч на вода върху пътното платно, в т.ч. и по причина ВиК авария, не освобождава общината от задължението да поддържа и обезопасява общинската пътна мрежа. Още повече, че на датата на произшествието – 30.12.2014 г. – температурите през целия ден са били отрицателни, което предполага възможност за заледяване на пътищата, ако същите са мокри. Въпрос на организация на работата в общината и добри управленски практики е анализирането на информацията за възникнали проблеми във връзка със състоянието на общинските пътища независимо от причината за това и предприемането на своевременни и адекватни мерки за осигуряване на безопасността на движението.

Ответникът по главните иски в срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК не е направил възражения за това, че е изпълнил задълженията си по поддържане на пътния участък, евентуално, че е била налице обективна невъзможност за изпълнение, респ. не е ангажирал

доказателства в тази насока. Третите лица помагачи са оспорили твърдението на ищеца, че освен противоправното поведение на водача причина за ПТП е и неподдържана пътна настилка, но от събраните по делото доказателства се налага точно обратния извод – процесният пътен участък е бил заледен и не е бил обработен по никакъв начин против залеждането, нито е бил обозначен с временна вертикална марК.ка и сигнализация, съотв. не е бил обезопасен. Без значение за законово регламентираната отговорност на общината е дали източникът на замръзналата вода на пътя е природно явление или авария на водопроводната мрежа. Ето защо, въззивният съд приема за правилен извода на първоинстанционния съдебен състав за наличие на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на Община Варна като приносът на общината е в размер на ½ (една втора).

Основателно е оплакването на „Дженерали застраховане“ АД в жалбата срещу решението по главните искове за допуснато от ВРС нарушение на материалния закон при пресмятане на давностния срок за вземането за изплатено обезщетение за полуремарке „Шмитц СКИ 23“.

Давността за вземането с правно основание чл. 213, ал. 1 от КЗ (отм.) е петгодишна и започва да тече от момента на изплащане на обезщетението. Поради липса на други категорични данни съдът приема за начало на давността датата посочена върху преводното нареждане – 23.02.2015 г., макар че според заключението на приетата по делото ССЧЕ предвид отбелязания върху платежния документ час – 19:28 ч., най-вероятно сметката на получателя е заверена на следващия работен ден – 24.02.2015 г., която следва да се смята за дата на плащането съгласно чл. 305 от ТЗ. При начало на срока 23.02.2015 г. петгодишната давност изтича на 23.02.2020 г. – неделя. Съгласно чл. 72, ал. 2 от ЗЗД когато последният ден от срока е неprisъствен, срокът свършва в първия следващ prisъствен ден, следователно, в случая давността изтича на 24.02.2020 г. Исковата молба е изпратена чрез куриер на 24.02.2020 г. и е постъпила в съда на 25.02.2020 г. Съгласно чл. 62, ал. 2 от ГПК срокът не се смята за пропуснат, когато изпращането на молбата е станало по пощата или в електронна форма. Разпоредбата на чл. 62, ал. 2 от ГПК се отнася за предявяването на иска като процесуално действие или изпратената по пощата искова молба прекъсва давността от датата на изпращането, според отбелязването в пощенското клеймо (така Решение № 182 от 17.11.2010 г. на ВКС по т. д. № 76/2010 г., II т. о., ТК). Ето защо, възражението за давност е неоснователно и искът за главницата следва да бъде изцяло уважен.

Основателността на първия иск обуславя основателност и на иска за заплащане на обезщетение за забава в размер на законната лихва. Такова се дължи от датата на регресната покана, получена от ответника Община Варна най-късно на 09.10.2015 г. – датата на изричния отказ за плащане. Лихва за забава се претендира за периода от 24.02.2017 г. до 23.02.2020 г. и същата е в размер на 5895,00 лв., което се установява и от заключението по допуснатата ССЧЕ.

С оглед на гореизложеното, решението на ВРС по първоначалните искове в отхвърлителната му част следва да бъде отменено, а исковете като изцяло основателни ще бъдат уважени. В останалата обжалвана част решението по исковете срещу Община Варна е

правилно и ще бъде потвърдено.

По обратните искиове на Община Варна срещу „Зебра“ ООД и „Трафик Холдинг“ ЕООД, решението по които е предмет на обжалване, съдът намира следното:

Неоснователни са оплакванията за извършени процесуални нарушения, изразяващи се в необсъждане на всички събрани по делото доказателства, което довело и до неправилни правни изводи относно причините за катастрофата.

Видно от обхвата на сключения между общината и третите лица помагачи договор, същият се отнася за цялата територия на район „Аспарухово“ на гр. Варна. Обстоятелството, че маршрутите на градския транспорт са определени за приоритено почистване, не означава, че останалите пътни участъци не следва да се почистват и поддържат.

Независимо от обстоятелството, че на изпълнителя по договора е бил възложен обход и зимно почистване с оглед на влошаващи се метеорологични условия, ответниците са били длъжни да положат грижа на добрия търговец и да предприемат действия по почистване и опясъчаване на заледения в резултат на течаща вода участък, или най-малкото веднага да сигнализират за проблема и да предприемат действия по обезопасяване на пътя, в т.ч. чрез необходимата вертикална марк.ка и сигнализация, което може да им бъде възложено незабавно и по телефона съгл. чл. 8, ал. 4 от договора. По делото не са налице данни за каквато и да била реакция от страна на почистващите екипи на възникналата сериозна опасност на пътя. Същевременно ответниците са представили справки за извършен обход на улиците и са получили възнаграждение за този обход.

Ето защо, съдът приема, че ответниците по обратните искиове не са извършили в пълен обем възложените им действия за поддържане и обезопасяване на общинската пътна мрежа при зимни условия и не са положили дължимата грижа, поради което следва да понесат отговорност за претърпените от възложителя вреди. Разбирането, че поддържащите пътищата фирми нямали задължение за почистване, обработка и обезопасяване на проблемния участък, защото причината за заледяването не била лошото време, а течаща на пътя вода, е напълно неприемливо и безотговорно и се квалифицира от съда като проява на груба небрежност при изпълнение на възложените работи. Ето защо, решението на ВРС в частта, с която са уважени обратните искиове е правилно и ще бъде потвърдено.

Предявените от Община Варна обратни искиове са в условие на евентуалност – при уважаване на главните искиове срещу общината. ВРС се е произнесъл по тях като ги е отхвърлил в частта, в която е отхвърлил главните искиове. Решението на ВРС в отхвърлителните му части по обратните искиове не е обжалвано и е влязло в законна сила, поради което въззивният съд не е овластен да ревизира същото в тези му части и да се произнесе по обратните искиове по реда на чл. 271, ал. 2 от ГПК.

С оглед на изхода от спора, първоинстанционното решение следва да се отмени в частта за разноските по главните искиове насочени срещу Община Варна. На основание чл. 78, ал. 1 и 8 от ГПК в полза на ищеца „Дженерали застраховане“ АД ще се присъдят съдебно-деловодни разноски за производството пред ВРС в размер на 1660,27 лева, от които

450,00 лева юрисконсултско възнаграждение, и за производството пред ВОС в размер на 565,45 лева, от които 300,00 лева определено от съда юрисконсултско възнаграждение, съгласно своевременно направени искания и представени списъци по чл. 80 от ГПК.

С оглед отхвърлянето на жалбата на ответниците по обратните искове на същите не се следват разноски, а Община Варна не е направила искане за присъждане на такива.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 260009/07.01.2022 г., постановено по гр.д. № 2727/2020 г. на РС – Варна, в частите, с които са отхвърлени исковете на „Дженерали застраховане“ АД: · по чл. 213, ал. 1 от Кодекса за застраховането (отм.) във връзка с чл. 49 ЗЗД за сумата над присъдените 9 187,95 лева до претендираната сума от 19 361,73 лв.; · по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за сумата над присъдените 2 797,23 лв. до претендираната сума от 5 895,00 лева, както и иска за законна лихва върху отхвърлената част от главницата от датата на исковата молба до окончателното ѝ изплащане, като вместо това **ПОСТАНОВЯВА:**

ОСЪЖДА Община Варна, ЕИК 000093442, **да заплати** в полза на „Дженерали Застраховане“ АД, ЕИК 030269049, **допълнително** сумата от **10 173,78 лева**, представляваща разликата над присъдената сума от 9 187,95 лв. до пълния претендиран размер главница от 19 361,73 лв., съставляваща изплатено от „Дженерали Застраховане“ АД застрахователно обезщетение в полза на „Агроспектър“ ООД по щети с номер 240356 и 240355, дължимо по силата на сключени между „Дженерали Застраховане“ АД и „Агроспектър“ ООД договори за имуществени застраховки „Бизнес Каско“, съответно за влекач „*****“ с ДКН ***** и за полуремарке „Шмитц СКИ 24“ с ДКН ***** , поради осъществено на 30.12.2014 г. ПТП, случило се под „Аспарухов мост“ в гр. Варна, на пътя за бензиностанция „Петрол“, ведно със законната лихва върху допълнително присъдената сума от датата на подаване на исковата молба в съда – 24.02.2020 г. до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА Община Варна, ЕИК 000093442, **да заплати** в полза на „Дженерали Застраховане“ АД, ЕИК 030269049, **допълнително** сумата от **3 097,77 лева**, представляваща разликата над присъдената сума от 2 797,23 лв. до пълния претендиран размер от 5 895,00 лв. мораторна лихва за забава за периода от 24.02.2017г. до 23.02.2020 г. върху главница от 19361,73 лв., съставляваща изплатеното от ищцовото дружество застрахователно обезщетение в полза на „Агроспектър“ ООД по щети с номер 240356 и 240355, дължимо по силата на сключени между „Дженерали Застраховане“ АД и „Агроспектър“ ООД договори за имуществени застраховки „Бизнес Каско“, съответно за влекач „*****“ с ДКН ***** и за полуремарке „Шмитц СКИ 24“ с ДКН ***** , поради осъществено на 30.12.2014г. ПТП, случило се под „Аспарухов мост“ в гр. Варна, на пътя за бензиностанция „Петрол“.

ОСЪЖДА Община Варна, ЕИК 000093442, **да заплати** на „Дженерали Застраховане“ АД, ЕИК 030269049, сумата от **1660,27 лева** представляваща сторени съдебно-деловодни

разноски за производството пред ВРС и сумата от **565,45 лева** – съдебно-деловодни разноски за производството пред ВОС, на осн. чл. 78, ал. 1 и 8 от ГПК.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 262940/13.12.2021 г., постановено по гр.д. № 3610/2020 г. на РС – Варна, в останалата обжалвана част.

В ЧАСТТА, с която са отхвърлени обратните искове на Община Варна, както и в осъдителната част по отношение на „Истър-Инженеринг“ ООД, решението не е обжалвано и е влязло в законна сила.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на Зебра“ ООД, ЕИК 103801869, „Трафик Холдинг“ ЕООД, ЕИК 103882376, и „Истър-Инженеринг“ ООД, ЕИК 117664658, в качеството им на трети лица – помагачи на страната на ответника Община Варна.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване (чл. 280, ал. 3, т. 1 от ГПК).

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____